

Ngày 12 tháng 8 năm 2024

Hê-bơ-rơ 2:13-15 (1)

Chủ đề: *Ngài lại phán: Ta sẽ phó thác Ta cho Chúa. Lại phán: Ta đây, Ta với các con cái mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ta. Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt, nên chính Đức Chúa Jê-sus cũng có phần vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ, lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời.*

Trọng tâm: Sự đồ Phao-lô đã cậy ơn của Đức Thánh Linh mà giải thích cho dân Y-sơ-ra-ên hiểu những sự mầu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh về chức vụ của Đức Chúa Jê-sus Christ, là Đấng mà Môi-se đã chép về một thiên sứ mà Đức Giê-hô-Va đã sai đến để dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào nơi Ngài đã dự bị, và thiên sứ đó mang Danh của Đức Giê-hô-Va và Đức Giê-hô-Va đã cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên về việc họ phải vâng theo các Lời mà thiên sứ mang danh của Đức Giê-hô-Va nói và không được trái nghịch Lời của thiên sứ đó. Thiên sứ mà Đức Giê-hô-Va đã tỏ cho Môi-se đó chính là Chúa Jê-sus, nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã không nhận biết Ngài, ấy là vì các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên đã không yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời và không tin vào các Lời mà Đức Giê-hô-Va đã phán, dù các lời đó đã được chép trong Kinh Thánh. Để có thể dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào nơi mà Đức Giê-hô-Va đã dự bị đó, thì thiên sứ mang Danh của Đức Giê-hô-Va đó phải đi trước, mà nơi Đức Giê-hô-Va đã dự bị đó không phải là trên đất này, nhưng là thiên đàng của Đức Chúa Trời. Nơi Đức Giê-hô-Va đã dự bị đó là dành cho linh hồn chứ không phải cho xác thịt, vậy nên thiên sứ mang Danh của Đức Giê-hô-Va đó phải đến với dân sự của Đức Chúa Trời trong thân thể xác thịt, để dắt dẫn tuyền của Đức Giê-hô-Va vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Giê-hô-Va để nhờ tuân theo các mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va và giữ sự giao ước của Đức Giê-hô-Va mà linh hồn họ được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, nếu họ tin cậy và tuân theo sự dắt dẫn của Đức Chúa Jê-sus Christ, chính Ngài là thiên sứ mang Danh của Đức Giê-hô-Va, như Môi-se đã chép xuống và dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên được nghe: *Đây này, Ta sai một thiên sứ đi trước mặt người, dọn phù hộ trong lúc đi đường, và đưa người vào nơi Ta đã dự bị. Trước mặt người, người khá giữ mình, phải nghe theo Lời, chớ nên phản nghịch; Người sẽ chẳng tha tội người đâu, vì Danh của Ta ngự trong mình người.* Để dắt dẫn tuyền của Đức Chúa Trời nhận biết chân giá trị của Luật pháp, là con đường dẫn dắt tin vào Lời Đức Chúa Trời được vào nơi Đức Giê-hô-Va đã dự bị, thì Chúa Jê-sus phải mang lấy thân thể xác thịt giống như thân thể xác thịt của loài người, để làm chứng cho Lễ thật hầu cho mọi người có thể nhìn thấy được quyền phép của Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh đó sẽ khiến linh hồn người ta được sự sống lại, khi người ta được thấy sự chết của thân thể Ngài và sự sống lại của linh hồn và như vậy, hết thảy những người được Đức Giê-hô-Va chọn cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ cũng sẽ phải kinh nghiệm được sự chết của bản ngã xác thịt và sự sống lại của linh hồn mình, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã trải qua, hầu cho mọi người tin Chúa cũng kinh nghiệm được quyền phép của Luật pháp đã chép trong Kinh Thánh. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 23; Lu-ca 24; 2 Cô-rinh-tô 8;

Ngày 13 tháng 8 năm 2024

Hê-bơ-rơ 2:13-15 (2)

Chủ đề: *Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt, nên chính Đức Chúa Jê-sus cũng có phần vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ, lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời.*

Trọng tâm: Để có thể làm chứng nhân cho Đức Chúa Jê-sus Christ, thì người hầu việc Chúa phải nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh và của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời để tái sinh linh hồn mình, hầu cho thân thể xác thịt của người đó trở thành đồ dùng về sự công bình và Đức Thánh Linh sẽ cùng với người đó thì hành chức vụ mình, chứ không có một người nào có thể sử dụng sức lực hay sự thông sáng của xác thịt mình mà hầu việc Đức Chúa Trời được, vì Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán rằng: Ngoài Ngài ra (tức là Thánh Linh của Ngài) thì không ai có thể làm chi được cho công việc của Nước Đức Chúa Trời. Sự đồ Phao-lô đã làm chứng rõ rằng: *“Tôi làm được mọi sự, là nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi”*, sức lực đây không phải là thuộc về xác thịt, nhưng là quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời hành động nơi linh hồn của người được Chúa chọn làm tôi tớ Ngài. Sức lực đó chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời khi được công bố ra khỏi môi miệng của kẻ tôi tớ Chúa, cả Luật pháp công bình và Luật pháp của Thánh Linh sự sống. Công việc đó chính là quyền phép của sự sáng thật được tỏ ra qua ngôn đền của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn người đó, sẽ giải phóng thân thể xác thịt của những người sẽ nghe và tin các Lời mà kẻ tôi tớ Chúa đó rao giảng, ra khỏi quyền lực của ma quỷ, là quyền lực đã từng cai trị thân thể xác thịt và tâm trí của họ. Khi quyền phép của ma quỷ bị trục xuất khỏi những người nghe Lời của Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh sẽ ban ơn cho những người đã nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được giải cứu khỏi quyền lực của ma quỷ. Chỉ khi nào thân thể xác thịt của người tin Chúa nhờ quyền phép của Lễ thật mà được giải phóng khỏi quyền lực của ma quỷ, thì tâm trí của họ mới được giải phóng khỏi sự sợ hãi về sự chết của thân thể mình, mà noi theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Nhờ được giải phóng khỏi sự sợ hãi đó mà người ta mới dám từ bỏ mọi sự mình có, để noi theo Chúa Jê-sus được, vì những người hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ nhận được của báu Nước Thiên đàng, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là của cải thật mà Đức Thánh Linh sẽ ban cho người ấy để phân phát của cải thật đó cho hết thảy những người nào sẽ tin đến Đức Chúa Jê-sus Christ, vì của cải thật đó sẽ ban sức mới cho linh hồn những người đã tin Đức Chúa Jê-sus Christ, vì Lễ thật là ma-na đang giấu kín, là nước hằng sống của Đức Chúa Jê-sus Christ. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 11; Giăng 7; Khải huyền 2;

Ngày 14 tháng 8 năm 2024

Hê-bơ-rơ 2:16-18 (1)

Chủ đề: *Vì quả thật không phải Ngài đến và giúp các thiên sứ, bèn là và giúp đồng dôi của Áp-ra-ham.*

Trọng tâm: Chúa Jê-sus đến thế gian này để làm chứng cho Lễ thật, nhưng không phải cho hết loài người trên đất này, mà là cho đồng dôi của Áp-ra-ham. Khi nói đến đồng dôi của Áp-ra-ham là nói đến những người có đức tin vào Lời của Đức Chúa Trời, nghĩa là cho hết những người nào được sanh ra trên đất này có đức tin nơi Lời của Đức Chúa Trời, mà Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Hãy chú ý vào Lời Chúa đã phán với Áp-ra-ham: *Ta sẽ cho người cùng đồng dôi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ.* Đồng dôi của Áp-ra-ham đó là Y-sác, Gia-cốp và các con cháu hậu tự của người, được gọi là Y-sơ-ra-ên. Mà tên (danh) của Y-sơ-ra-ên có nghĩa là *người có quyền phép của con vua, người được cai trị như Đức Chúa Trời*, là bóng về những người nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh và của Lễ thật mà trở nên một dân thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-hô-Va. Khi Gia-cốp nghe theo lời mẹ mình, là Rê-be-ca (là bóng về Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ) mà đến với La-ban (là bóng về Đức Thánh Linh) thì Đức Chúa Trời đã hiện đến cùng Gia-cốp và lập giao ước với người và đó nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời về việc nếu Đức Chúa Trời đã kêu gọi người nào tin theo Ngài, thì chính Ngài sẽ vừa giúp người đó, như Đức Chúa Trời đã phán với Gia-cốp: *Này, Ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ người cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng người.* Trải suốt thời gian Gia-cốp sống với La-ban, nhờ La-ban mà người có được hai người vợ và hai đứa trẻ gái của La-ban, là bóng về những sự ban cho của Đức Thánh Linh mà người tin Chúa được trưởng thành và sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời. Trước khi trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jê-sus Christ cũng đã hứa với các môn đồ của Ngài rằng: *Và này, Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế. Và: Ta đây sẽ ban cho các người điều Cha Ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao. Và: Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cấp theo lời giảng mà làm cho vững đạo.* Cảm tạ Chúa, ngoài Đức Chúa Jê-sus Christ ra, chúng ta chẳng có thể làm chi được. **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 17; Ma-thi-ơ 28; Mác 16; Lu-ca 24;

Chủ đề: *Vì quả thật không phải Ngài đến vừa giúp các thiên sứ, bèn là vừa giúp dòng dõi của Áp-ra-ham.*

Trọng tâm: Phần nhiều người tin Chúa đã ngộ nhận, tức là hiểu theo cách của xác thịt mình về việc Chúa Jê-sus đến thế gian này để vừa giúp những người tin đến Danh Ngài, là Ngài làm hết những sự mà loài người chúng ta không thể làm được! Nghĩ như vậy là tự lừa dối mình, vì nếu Chúa Jê-sus đến thế gian này để làm giúp những người nào miệng nói tin Ngài những sự mà người ta không thể làm được, và nếu quả thật như vậy thì Ngài tây vạ những người nào nói tin Ngài hay sao? Chữ *vừa giúp* chép trong câu 16 trên có nghĩa là Chúa đến để dắt dẫn những người nào tin đến Danh của Ngài, tức là tin đến *uy quyền, bốn tánh, thanh danh, sự tôn trọng của Đức Chúa Jê-sus Christ*, mà những người nào thật sự tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, là Đấng chăn chiên lớn, thì người đó phải là chiên của Chúa Jê-sus, mà nếu là chiên thì phải noi theo Đấng chăn giữ mình, học theo Ngài và làm theo Ngài. Ngay từ lúc ban đầu, dân Hê-bơ-rơ đã làm nghề chăn chiên. Như vậy, mọi người tin Chúa phải học theo các Lời mà Chúa Jê-sus đã phán và làm theo như Chúa Jê-sus đã làm. Chúa Jê-sus đã làm gì khi Ngài sống trên đất này để làm chứng cho Lẽ thật, nghĩa là Ngài vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Cha và cứ ở trong sự yêu thương của Đức Chúa Cha. Nếu chúng ta học theo Chúa Jê-sus và làm theo Ngài, thì chúng ta cũng sẽ được ở trong sự yêu thương của Đức Chúa Jê-sus Christ, cùng được ở trong sự yêu thương của Đức Chúa Cha vậy. Như vậy, mọi điều Đức Chúa Jê-sus đã làm cho chúng ta được thấy đó chính là sự *vừa giúp* vậy. Thế gian có câu: *“không thầy đố mày làm nên”*. Đức Chúa Jê-sus Christ không chỉ phán dạy mà Ngài còn làm mẫu mực cho chúng ta thấy để làm theo những sự mà Chúa Jê-sus đã dạy và đã làm, thì chúng ta cũng sẽ được hưởng những sự mà Đức Chúa Jê-sus đã được hưởng bởi những sự ban cho của Đức Chúa Cha, như Lời Chúa có chép: *Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài Danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến Danh Đức Chúa Jê-sus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thấy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thấy đều xưng Jê-sus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.* Nếu bạn là dòng dõi của Áp-ra-ham, thì bạn phải có đức tin vào Lời Chúa đã phán và làm theo Lời Ngài dạy, chứ không phải là nói tôi tin mà không làm theo Lời Ngài đã phán dạy. Chỉ khi nào bạn làm theo Lời của Ngài, thì bạn sẽ kinh nghiệm được kết quả đúng như Lời Chúa đã phán và bấy giờ, bạn sẽ hiểu trọn nghĩa của chữ *vừa giúp*. Bạn chỉ được xưng là công bình như Áp-ra-ham được Chúa xưng là công bình cho, khi bạn thật sự hành động bởi đức tin vào Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ và làm theo như Chúa Jê-sus đã làm mà thôi. **Kinh-Thánh tham khảo:** Giảng 5; Lu-ca 6; Phi-líp 2;

Chủ đề: *Nhân đó, Ngài phải chịu làm giống như anh em mình trong mọi sự, hầu cho đối với Đức Chúa Trời, trở nên thầy tế lễ thượng phẩm, hay thương xót và trung tín, dâng đền tội cho chúng dân.*

Trọng tâm: Để có thể làm chứng cho Lẽ thật, nghĩa là làm chứng về quyền phép của Đức Chúa Trời cứu chuộc linh hồn loài người ra khỏi sự chết được thi hành qua Lời của Đức Chúa Trời. Khi người ta tin cậy mà vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì phải có các bằng chứng mà người ta nhìn thấy được, kinh nghiệm được bằng sự nhìn thấy, quan sát được kết quả của quyền phép y như những người làm chứng đã làm trên thân thể, trên cuộc đời của người đó, tức là người làm chứng đó, thì người ta sẽ tin và làm theo và đó là nguyên tắc không thể thay đổi. Các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên không thể làm chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, vì chính họ đã dùng trí khôn của xác thịt mà không thực hành theo Lời Chúa đã phán, nên dân Y-sơ-ra-ên không thể có đức tin vào điều họ không thấy những sự đó trên các thầy tế lễ của mình. Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã thấy rõ những sự đó, nên Ngài đã quyết định sai Con một Ngài, tức Đức Chúa Trời dùng Lời đã tạo nên loài người để khiến Con một của Ngài đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật, mà việc đầu tiên là Đức Chúa Trời dùng Lời được phán ra khỏi miệng Ngài để tạo nên Con Ngài qua việc Ngài công bố và Lời Chúa phán đó được chép trong Thi Thiên 2 *Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Người là Con Ta; Ngày nay Ta đã sanh Người. Hãy cầu Ta, Ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm con nghiệp, và các đầu cùng đất làm của cải.* Con một của Đức Chúa Trời đã mang lấy thân thể xác thịt như thân thể của loài người, và sống như loài người, chịu mọi sự ảnh hưởng của môi trường sống như loài người, Ngài *đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì.* Nhưng Chúa Jê-sus không phạm tội, bởi vì Ngài dùng chính sự sống của mình để làm chứng cho loài người biết kết quả của sự khốn khó của mình khi Ngài vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời và Ngài không tự bệnh vực mình, nhưng phó thác mọi sự cho Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha. Đó là bằng chứng sống và thật về đức tin vào sự cai trị của Đức Chúa Trời toàn năng. Đức Chúa Jê-sus đã phán dạy các môn đồ của Ngài phải tin cậy Đức Chúa Trời và biết sử dụng đức tin của mình để sống theo luật pháp của Đức Chúa Trời và Ngài đã tỏ cho các môn đồ của Ngài biết những sự sẽ xảy đến với Ngài, hầu khi những sự đó xảy đến y như Lời Ngài đã phán, thì họ tin và đức tin cũng từ sự tin vào các bằng chứng đó mà họ được trở nên môn đồ của Ngài. Cũng một lẽ đó, những người hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ cũng phải được Đức Chúa Trời kêu gọi và những người đó phải sống và hành động như Chúa Jê-sus đã làm, nghĩa là phải được Chúa chỉ định và Đức Thánh Linh sẽ ở cùng những người đó, vì như Chúa Jê-sus đã phán: Ngài không tự mình nói điều chi hay là làm điều chi theo ý riêng của mình, nhưng là nói và làm theo như Đức Chúa Cha đã làm, đã nói. Bấy giờ những người đó mới có thể làm chứng nhân thật cho Đức Chúa Jê-sus Christ được. **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi Thiên 2; Ê-sai 53; Giảng 15;

Chủ đề: *Vả, vì chính mình Ngài chịu khổ trong khi bị cám dỗ, nên có thể cứu những kẻ bị cám dỗ vậy.*

Trọng tâm: Chữ *chịu khổ - suffered* được chép đây có nghĩa là *kinh nghiệm được, từng trải, chịu thiệt, chịu tổn thất* những sự mình đáng cần có để duy trì sự sống, duy trì công việc, như lương thực, tiền của, vật dụng, tình cảm, danh dự... Sự thử thách (cám dỗ) chỉ xảy đến khi người ta đang cần, chứ không xảy ra khi người ta được thuận lợi, dư dật. Đức Chúa Trời cho phép những sự đó được xảy ra, để thử thách những người được gọi vào chức vụ hầu việc Ngài ở trên đất này, để biết ai là người thật sự tin cậy Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể thấy ông Gióp là một mẫu mực của sự thử thách này. Đức Chúa Trời đã chọn Áp-ra-ham để qua người mà Ngài có một dòng dõi có đức tin như Áp-ra-ham. Áp-ra-ham phải chịu thử thách, rồi khi người vượt qua được những sự thử thách đó, thì mới nhận được Lời hứa của Đức Chúa Trời thể nào, thì những người muốn nhận được chức vụ hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ cũng phải trải qua những sự thử thách rồi mới nhận được chức vụ đó, khi những người đó đã vượt qua được những sự thử thách đó, như Lời Chúa đã chép về Áp-ra-ham: *Ấy, Áp-ra-ham đã nhịn nhục đợi chờ như vậy, rồi mới được điều đã hứa.* Những người được đào tạo về mặt lý thuyết của loài người xác thật rồi nhận được giấy chứng nhận chỉ có giá trị hành chính trong hệ thống của cái trường đó mà thôi, chẳng có giá trị gì để người ta có thể nhờ giấy chứng nhận đó mà làm người hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ được. Ngược lại, tờ giấy đó là bằng chứng những người đó đã bị Đức Chúa Jê-sus Christ phán xét là “quân trộm cướp”. Người tin Chúa không được phép làm chứng đối ở trước mặt Đức Chúa Trời rằng mình là người hầu việc Chúa mà không có ấn chứng của Đức Thánh Linh. Hãy cẩn thận và nhớ rằng: người ta không thể làm chứng nhân cho Đức Chúa Jê-sus Christ, khi linh hồn người đó chưa được tái sanh bằng quyền phép của Đức Thánh Linh và của Lẽ thật. **Kinh-Thánh tham khảo:** Gióp 1; Giảng 3; Hê-bơ-rơ 6;